

Evropská komise po nucené odstávce způsobené strachem a neschopností razantně ožívá. Bude obtížné Bruselské hydře useknout hlavu?

- CZ24 News | 30. května 2020

EU: Evropská komise po nucené odstávce způsobené strachem a neschopností razantně ožívá. Dva měsíce o ní nebylo slyšet vůbec, aby se rázem probudila a navázala s ještě větší brutalitou na svou předchozí činnost. Jestliže pod vedením opilce Junckera proslula svou arogancí a výstupy blábolícího a rovnováhu ztrácejícího vyznavače ohnivé vody, po nástupu elegantní německé exministerně obrany von der Leyenové podílející se na rozkladu Bundewehru nastoupila cestu razantního směřování do totality.

Mediálně tak úžasně zmanipulovaná koronakrize zpočátku strašidelná i pro politiky, kteří však o něco později pochopili, že je možnost díky ní zamaskovat plno záležitostí, které by jinak museli těžko obhajovat, měla jednu jedinou výhodu. Dva měsíce byli zalezlí i ti, kteří jinak hřímají z poslaneckých lavic, nebo vytváří prostředí vhodné pro devastaci Evropy. Jestliže Brusel oněměl, Evropská komise chvíli netušila, co se vlastně děje a u nás proevropští politici zmizeli na svá sídla a minimálně 6 týdnů nikdo o Kalouskovi, Němcové a Fialovi nic nevěděl. Ne, že by někomu chyběli, ale to ticho snad i léčilo. Místo nich na výslunní vystoupila druhá garnitura v podání Hříba, Novotného a Koláře. Ukázalo se, že i dosud relativně druhořadí zástupci Pirátů, ODS a Topky umí své šéfy zastoupit více než jen skvěle. Ve chvíli, kdy se postupně ukázalo, že koronavirus je pouze způsobem, jak utratit úplně nesmyslně stovky miliard a přitom obětovat desítky tisíc živnostníků, vystoupili z úkrytů i zarytí ochránci demokracie, kteří by však v případě vlastního bytí ve vládě udělali úplně to samé, co ta nynější. Tedy provětrali by státní pokladnu tak, že by v ní nic nezbylo.

V Evropě však podpovrchové bublání plné strachu přešlo v explozi. Mnoha jejím obyvatelům postupně začalo docházet, že manipulace s nimi dosáhla nové úrovně. Vylhaná čísla posouvající rozsah počtu nakažených k pandemii vyplouvají pomalu na povrch v celé své nahotě. Fingované záběry, dramatické reportáže ukazující převozy rakví a pohrbívání do společných hrobů vystrašili i politiky. Přestože konečná čísla zesnulých nakonec ukazují, že letošní jaro v podstatě bylo mnohde v jejich součtu lepší než loňské, přičemž na následky covidu-19 umřelo relativní minimum lidí, často i pro nevhodnou léčbu na plicních ventilátorech a spoléhání se na neúčinná léčiva, například americký remdesivir, který zklamal už v minulosti, vlády většiny zemí EU zneužily situace k testování represivních opatření. Jako první se proti tomu ozvali Němci, o jejichž demonstracích se však u nás vůbec nic nedozvíme. Tamní nespokojenost s chováním vlády nejen v období pseudopandemie, ale i s politikou otevřených dveří, začíná být na ulicích dávana najevo. Po celou dobu hysterie kolem viru zanikaly informace o pokračující trestné činnosti v imigrantské komunitě, nyní se opět vrací zprávy týkající se především násilí a agresivity těchto lidí. Němci už začínají s vládou Merkelové ztrácet trpělivost.

Vraťme se do Bruselu. V něm začal boj o udržení EU pohromadě. Především Itálie, která již delší dobu balancuje nad propastí, přičemž by její pád do ní znamenal po odchodu Velké Británie další vážné ohrožení celistvosti tohoto spolku, se topí v problémech. Italové společně se Španěly na schizofrenní pobláznění z virózy doplatili ekonomicky nejvíce viditelně. Proto především k nim má směřovat ekonomická pomoc, kterou vymyslela francouzsko-německá klika. Celá EU včetně nás by si

tak měla vzít úvěr, jehož značná část skončí na poloostrovech Apeninském a Pyrenejském . Zatímco tuto půjčku budou splácet budoucí Evropané společně, velká část těchto peněz půjde nikoliv formou úvěru, ale především jako dotace právě do Itálie a Španělska. Falešná solidarita tak má zachránit již před koronakrizí zdevastované ekonomiky dvou států, v nichž je přitom životní úroveň na vyšší stupni než v zemích, které mají společně přispívat po mnoho let na sanaci důsledků jejich dlouhodobě špatného hospodaření. To i přesto, že tamní výplaty, důchody a utrácení za nesmysly, například sociální výhody migrantů, dosahují mnohem vyšší úrovně než u nás. Abychom to přiblížili polopaticky. Představte si, že by fotbalová Sparta Praha sídlící na dosluhujícím stadionu posílala peníze utržené za vstupné na podporu moderně vybaveného Realu Madrid, a tím ho měla zachránit před krachem. Přičemž platy hráčů Realu často stonásobně přesahují objem výplat Spartanů. Podobně i výtěžky ze vstupenek a další ekonomické činnosti. Je to absurdní.

Evropská komise se po probuzení nejen, že vrátila k Zelenému údělu pro Evropu, ale naopak ještě přitvrdila. Předpokládá se, že na tuto nesmyslnou akci vyčlenila už dříve až 500 mld eur, které by nyní mohla použít na záchranu Itálie a Španělska. Neudělá to, místo toho si mimo úvěru umanula, že je třeba navýšit výběr peněz od členských států. Takže nás čeká vypsání mimořádných ekologických daní, začne se kšeftovat s uhlíkovou stopou a peníze vybrané od internetových gigantů, které mohly být užitečné jinde, spadnou opět do černé díry. Samozřejmě chybí i finanční podpora dosud plynoucí z Velké Británie. Sen některých ideologů o velké a společné Evropě vedené Německem a Francií se rozpadá. I proto nastal čas pro zoufalé pokusy zachránit nezachránitelné. Momentálně by bylo skutečně nejlepší z této party společně s několika dalšími státy vysublimovat. Vzepřít se nesmyslnému zadlužení a zbavit Evropskou komisi moci nad jednotlivými vládami a rozpočty.

Že jde se postavit hydře ukázala taková maličkost, kterou u nás byly volby do Rady ČT. Proevropská klika ovládající naše hlavní veřejnoprávní médium dostalo ránu do vazů. Především zvolením protikalousovských kandidátů, tedy progresivní ekonomky Hany Lipovské a moderátora Luboše Xavera Veselého společně v tajné volbě došlo k určité změně dosavadní nerovnováhy v samotné Radě, která má moc ovlivnit vedení České televize. Pokud by se podařilo využít této situace k odvolání totálně prounijního vedení státního molocha fungujícího jako hlásná trouba probruselské propagandy a zároveň černá díra na peníze, šlo by o ukázkou toho, že s nestvůrou lze i v našich podmínkách bojovat. Riziko možné vyváženosti především zpravodajských pořadů probudilo Kalouska a spol z letargie a Demoblok začal bít na poplach. Do jaké míry dojde ke změnám, to ukáže budoucnost. Jisté je, že mají li být zásadní, je třeba jít obrazně a důsledně rovnou po hlavách těch, kteří nás vedou. A to jak v EU, tak i u nás doma.

Jindřich Kulhavý